

Debreceni Ítéltábla,

mint harmadfokú bíróság

Bhar.II.16/2025/9. sz.

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Debrecenben, a 2025. április 9. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés vétsége miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2024. november 5. napján meghozott 1.Bf.258/2024/5. számú ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kisvárdai Járásbíróság 2024. április 16. napján kihirdetett 4.B.17/2023/29. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat testi sértés vétsége (Btk. 164. § (1) bekezdés, (2) bekezdés) miatt mondta ki bűnösnek és őt 1 év időtartamra próbára bocsátotta. Kötelezte a bíróság Terhelt1 vádlottat, hogy az eljárás során felmerült 108 663 forint bűnügyi költségből fizessen meg 98 663 forint bűnügyi költséget az államnak a Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívásától számított 15 napon belül, míg a fennmaradó 10 000 forint bűnügyi költséget az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül magánvádlól magánvádló részére.

[2] A vádlott és védője által felmentés végett bejelentett fellebbezések nyomán eljáró Nyíregyházi Törvényszék a 2024. november 5. napján meghozott 1.Bf.258/2024/5. számú ítéletével a Kisvárdai Járásbíróság ítéletét megváltoztatta és Terhelt1 vádlottat az ellene testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Úgy rendelkezett, hogy az elsőfokú eljárás során felmerült 108 663 forint bűnügyi költséget a magánvádló viseli.

[3] Az ítélet ellen magánvádlól magánvádló jogi képviselő útján jelentett be fellebbezést és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján a vádlott bűnösségének kimondását indítványozta a Btk. 164. § (1), illetve (2) bekezdés szerinti könnyű testi sértés vétségében. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 52. § (1) bekezdés szerinti 10 000 forint fellebbezési illetéket banki átutalással leróta.

[4] Az ítéltábla a másodfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezést a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (1) bekezdés b) pontja, illetve a Be. 617. § alapján tanácsulésen bírálta el.

[5] A felülbírálat során az ítéltábla mindenekelőtt vizsgálta, hogy a magánvádlónak a jogi képviselője útján előterjesztett másodfellebbezése joghatályos-e, vagyis alkalmas-e a harmadfokú eljárás megindítására. Azt előzetesen szükséges rögzíteni, hogy a Nyíregyházi Törvényszék a vádlottnak és védőjének helyesen nem biztosított jogorvoslati jogot, ugyanis bűncselekmény hiányában történt a vádlott felmentése, a vádlottat semmilyen marasztalás nem érte, így nem volt olyan rendelkezés, amivel szemben jogorvoslattal élhetett volna, figyelemmel arra is, hogy a vádlott saját terhére fellebbezést nem jelenthetne be.

[6] A Be. 615. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén. A Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja szerint ellentétes az a döntés is, amikor a másodfokú bíróság az első fokon elítélt vádlottat felmentette. A Be. 615. § (3) bekezdése alapján a bejelentett fellebbezés sérelmezte az ellentétes döntést és az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálatból eredő rendelkezéseket, így a büntetést is, ezért a bejelentett jogorvoslat joghatályos.

[7] A Be. 618. § (1) bekezdés alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, azon rendelkezését, illetve részét, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, és az elsőfokú- és a másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[8] A harmadfokon eljáró ítéltábla ellenőrizte, hogy az első- és másodfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat. Ennek során nem észlelt a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt, úgynevezett abszolút eljárási szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek a Be. 625. § (2) bekezdés a) pontjában előírt hatályon kívül helyezését indokolná. Vizsgálta azt is, hogy megvalósult-e bármely egyéb eljárási szabálysértés, de ilyet sem észlelt [Be. 618. § (1) bekezdés b) pont].

[9] A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokon eljáró törvényszék helyesen állapította meg azt, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt hibáktól és hiányosságoktól mentes, csaknem teljesen megalapozott tényállást állapított meg, ami ezáltal a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság számára is irányadó volt. Osztotta az ítéltábla a törvényszék azon állásfoglalását is, amellyel a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörében eljárva mindössze csupán azzal egészítette ki a tényállást, hogy a vádlott közepesnél kisebb erejű erőbehatása okozta a magánvádló alkarjának zúzódásos sérülését. Ezen tényállásbeli hiányosság kiegészítésével már a másodfokú eljárásban is maradéktalanul megalapozottá tett tényállás a Be. 619. § (1) bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban is irányadó volt.

[10] A megállapított és megalapozott tényállás alapján a Nyíregyházi Törvényszék helyesen foglalt állást a Terhelt1 vádlott bűnösségének hiányáról, így a megállapított tényállás

alapján a bűncselekmény hiányában történt felmentéséről. Ebből az is következik, hogy a bűnösség kimondására irányuló magánvádlói jogorvoslat eredményre nem vezethetett. Helyesen döntött a Nyíregyházi Törvényszék amikor megállapította, hogy a sértett a feljelentésében sérelmezett cselekményt megelőzően több okból is a jogtalanság talajára helyezkedett. A cselekmény közvetlen előzménye, hogy a sértett nem biztosította, hogy a vádlott a jelenléte nélkül zavartalanul élhessen a kapcsolattartási jogával, sőt folyamatosan a gyermek közelében való tartózkodásával akadályozta azt is, hogy a vádlott felvételt készíthessen a gyermekéről. Ugyancsak a jogtalanság talajára helyezkedett, amikor megakadályozandó, hogy a vádlott folytassa a felvétel készítését, annak telefonja felé nyúlt, hogy megnyomja a felvételt leállító gombot a készüléken. A törvényszék jogi álláspontja azonban helyes volt abban, hogy ez utóbbi sem értékelhető olyan fizikai támadásként, amellyel szemben szükséges lett volna fizikai védekezés.

[11] Helyesen foglalt azonban állást a törvényszék abban, hogy a vádlott aktuális tudatát is vizsgálni kell annak megállapításához, hogy az ő cselekménye tekinthető egyenes vagy eshetőleges szándéknak a sértett irányába történő sérülés okozásával, ugyanis testi sértés okozási szándék hiányában a könnyű testi sértés vétsége nem állapítható meg. A törvényszék jogi indokolásának [30] bekezdését e tekintetben szükséges csupán annyival pontosítani, hogy nem a bántalmazási szándék hiányának van jelentősége, hanem a testi sértés okozási szándék hiányának, a bántalmazás ugyanis testi sértés okozása nélkül is megvalósulhat. Egyebekben azonban helyes a törvényszék azon elemzése az eseménysort illetően, mely szerint a vádlott szándéka a felvételkedés megakadályozásának elhárítása volt, nem a magánvádlo bántalmazására, illetve neki való testi sértés okozására irányult, még eshetőlegesen sem. A cselekmény előzményei és a cselekményt követő eseménysor is erre utal.

[12] A könnyű testi sértés vétségének gondatlan alakzatát a Büntető Törvénykönyv nem bünteti, így a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentése a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján törvényes. Megjegyzi az ítéltábla, hogy a vádlott felmentése koránt sem jelenti azt, hogy akár a vádlott, akár a magánvádlo cselekvőse az események folyamatában mindenben összhangban lenne az irányadó polgári jogi, családjogi, illetve etikai normákkal, azonban a büntető jog ultima ratio (végső eszköz) jellege jelen ügyben kizárja a bűnösség megállapításának a lehetőségét.

[13] A Nyíregyházi Törvényszék helyesen rendelkezett úgy, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 782. § (1) bekezdése alapján a magánvádlo viseli.

[14] A bíróság tájékoztatja a vádlottat arról, hogy a Be. 782. § (2) bekezdés szerint hogyha a vádat magánvádlo képviselte és a bíróság a vádlottat az 566. § (3) bekezdésében meghatározott eset (kóros elmeállapot) kivételével felmenti vagy vele szemben az eljárást megszünteti, a magánvádlo az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől számított 1 hónapon belül a jogszabályban meghatározott mértékben megtéríti a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a magánvádas eljárásban keletkezett. A Be. 782. § (4) bekezdés szerint a harmadfokú bíróság a magánvádlot a harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére és az ott felmerült, a (2) bekezdésben meghatározott díj és költség megtérítésére kötelezi. A másodfokú bíróság határozata ellen kizárólag a magánvádlo fellebbezett és a harmadfokú bíróság a határozatot helybenhagyta. A magánvádlo költségviselésének feltételei tehát az, hogy a vádat magánvádlo képviselje a határozathozatal

időpontjában és kizárólag a magánvádló fellebbezett a másodfokú határozat ellen a harmadfokú bíróság pedig azt helybenhagyja.

[15] A terhelt és a meghatalmazott védő, valamint a büntetőeljárásban részt vevő egyéb személyek díjáról és költségéről szóló 19/2018. (VI.28.) IM rendelet 2. §-a szerint a Be. 576. § (2) bekezdésében, 782. § (2) bekezdésében és 813. § (2) bekezdésében meghatározott esetben a meghatalmazott védő az 1. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott költségek megtérítésére jogosult azzal, hogy útiköltség akkor illeti meg, ha olyan eljárási cselekményen vett részt, amelyet nem az irodájának, alirodájának vagy fiókirodájának székhelyén tartottak. A meghatalmazott védőt ugyanazok a költségek megtérítése illeti meg magánvádas eljárásban, mintha a vádat az ügyészség képviselte. Azaz az IM rendelet 1. § (1)-(2) bekezdése alapján a meghatalmazott védő is jogosult úti- és szállásköltség, parkolási díj, magánszakértői vélemény elkészítésével megbízott szakértő díja és költségei, eljárási cselekményről folyamatos hangfelvétel vagy kép- és hangfelvétel készítése költsége, telefon, posta és egyéb indokolt szükséges költségek megtérítésére. Az IM rendelet 3. § (1) bekezdése szerint a Be. 782. § (2) bekezdésében meghatározott esetben a meghatalmazott védő, a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII.27.) IM rendelet 7. §-a szerint megállapított díj megtérítésére jogosult.

[16] A felmentett vádlott védője tehát indokolt és kimunkált kérelmében indítványozhatja költségei megtérítését, melyről az egyszerűsített felülvizsgálat szabályai szerint a Be. 671. § alapján az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől számított 1 hónapon belül a jogerős határozatot hozó bíróság egyébként az alapügyben első fokon eljáró bíróság jár el (Be. 672. § (2) bekezdés).

[17] A kifejtettekre tekintettel a Debreceni Ítéltábla a másodfokú bírósággént eljáró Nyíregyházi Törvényszék ítéletét a Be. 623. § alapján helybenhagyta. A harmadfokú bíróság határozata elleni fellebbezést a törvény kizárja (Be. 615. §).

Debrecen, 2025. április 9.

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Toma Attila sk.

Dr. Sörös László sk.

bíró

bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.258/2024/5. számú ítélete a harmadfokú határozat által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. április 9.

Dr. Elek Balázs sk.

a tanács elnöke